

kel. — *Rätvinklighet*, f. 3. — *Rätvinkligt*, adv.

RÖ, f. sing. Se *Rör*, II.

RÖD, a. 2. neutr. *rödt*. 1) Benämning på den af de tre hufvudfärgerna (blått och gult äro de två andra), hvilken i den prismatiska solbilden, liksom i regnbågen, är den första, d. v. s. minst af alla färger bryter solstrålarna. Utsträcker till alla de olika skiftningarna deraf. *Den r-a färgen i regnbågen*. R. som en ros, som skar-lakan, som en räf, som eld, som guld. R. fläck. R-t hår, skägg. — 2) Säges äfv. i fråga om ansigtshyn, då den har stark rodnad. R. i ansigtet. *Vara r. som en tupp i ansigtet*. *Blifva r. i ansigtet*, rodna. (Fam.) *Skaffa sig en r. näsa*, supa eller dricka omätligt, så att näsan deraf blir starkt röd. — *Rödt*, n. sing. Röd färg. — Ss. R-aktig, -hårig, -hårig-het, -måla, -målände, -målning, -näsig, -prickig, -randig, -skäggig, -spräcklig, -strimmig, -ädrig.

RÖDARFVE, m. sing. Örten *Anagallis arvensis*, på åkrar, med saftiga blad, hängande frukt och röda blommor.

RÖBBEN, n. 3. En art *Snäppa*, med röda ben. *Totanus Calidris*.

RÖDBETA, f. 1. En bekant sockerhaltig rotfrukt, hvars saft får stark röd färg genom syror. *Inlägg r-tor i ättika*.

RÖDBETS, rödbetts, m. sing. Svagare syrlig vätska, hvarmed borttagas orenligheterna på ytan af gods, som skall gulbetsas.

RÖDBLACK, a. 2. Ljusröd, stötande i mörkgult.

RÖDBLOMMIG, a. 2. 1) Tecknad, målad, väfd o. s. v. med röda blommor. — 2) (om person) Som har friska, röda kinder. — *Rödblommighet*, f. 3.

RÖDBRUN, a. 2. Brun med skiftning i rödt.

RÖDBRUSIG, a. 2. Kopparfärgad och fnasig. R. i ansigtet. R-t ansigte. R. hy.

RÖDBRÄCKA, f. sing. Egenskapen hos jern, att vara rödbräckt.

RÖDBRÄCKT, a. 1. Så kallas jern, då det vid rödglödning brister, eller spricker för hammarslagen.

RÖDBÄR, s. n. 3. Se *Smultron*.

RÖDDUK, m. sing. Ett slags med konsionell starkt färgadt linne från Levanten.

RÖDFISK, m. 2. 1) Fisk af de Taggfena, nära en fot lång, med tjock kropp, färgen ofvan vackert röd, inunder silfverglänsande, fenorna gula. *Mullus barbatus*. — 2) Se *Rödning*.

RÖDFLÄCKIG, a. 2. Som har röda fläckar på botten af annan färg.

RÖDFNASIG, a. 2. Röd och fnasig. R. i ansigtet. R-t ansigte. — *Rödfnasighet*, f. 3.

RÖDFOT, m. 3. pl. — *fötter*. Se *Strandskata*.

RÖDFÄRG, m. sing. Ett slags röd färg, bestående i röd jernoxid.

RÖDFÄRGA, v. a. 1. Anstryka med rödfärg. — *Rödfärgande*, n. 4.

RÖDFÄRGARE, m. 3. Person, hvars vanliga sysselsättning är att rödfärga byggnader o. d.

RÖDFÄRGNING, f. 2. 1) Rödfärgande. — 2) Påstruken rödfärg.

RÖDGLÖDGA, v. a. 1. Glödga något, så att det blir rödt till utseendet. — *Rödglödgan-de*, n. 4. o. *Rödglödning*, f. 2.

RÖDGRÅ, a. 2. neutr. — *grått*. Grå med tillblandning af rödt.

RÖDGRÖT, m. 2. Mos af röd vinbärssaft med mjöl.

RÖDGLU, a. 2. Gul, skiftande i rödt; äfv. blandadt röd och gul.

RÖDGYLDENERTS, m. sing. Röd silfvermalm.

RÖDHAKA, f. 1. Släkte af Sparfågellarna, emellan 3 och 6 tum lång, med framhals och bröst gulröda, öfra kroppdelarne mörkt olivgröna eller grågröna. *Sylvia rubecula*. Kallas äfv. *Rotgel*, *Rödhakesångare*.

RÖDHET, f. 3. Egenskapen att vara röd; röd färg.

RÖDHET, a. 2. neutr. — *hett*. Glödande röd.

RÖDHVEN, m. sing. Gräslandet *Agrostis rubra*.

RÖDING, m. 2. En art lax, en till två fot lång, ofvan brun, inunder gul, med rödt kött. *Salmo Salvelinus*.

RÖDJA, v. a. 2. Impf. *Röjde*. Sup. *Röjt*. Part. pass. *Röjd*. (i äldre språket *Rydia*) 1) Genom rothuggning och stenars bortförande göra obruten mark tjenlig till odling. R. mark till uppodling. R. äf. upp, se *Afrödja*, *Upprödja*. — 2) (i allmänhet) Undanföra allt, som kan vara hinderligt för något visst ändamål eller är i vägen, för att derigenom få fritt utrymme. R. rum, göra platsen fri för någon kommande eller för saker, som skola der ställas. R. väg, undanföra träd, stubbar, stenar o. s. v. för anläggning af väg. R. skog, ur skog bortrensa torra träd, utgallra allt som hindrar de större trädens växt. R. ren, genom rödjande göra en plats fri och öppen. R. bort, undan, se *Undanrödja*. [Röja.]

RÖDJANDE, n. 4. Handlingen, förrättningen, arbetet, då man rödjer. [Röj —.]

RÖDJNING, f. 2. Se *Röjning*.

RÖDKJUXA, f. 1. Se *Lafskrika*.

RÖDKLINT, m. sing. Örten *Agrostema Gligato*, med purpuröda blommor.

RÖDKLÖFVER, m. sing. Allmänt växande Klöfverart, med röda blommor. *Trifolium pratense*.

RÖDKNAPP, m. 2. Ett slags röd svamp, på döda qvistar. *Tubercularia*.

RÖDKRITA, f. sing. Ett slags rödt mineral, som begagnas till färgmaterial, bestående af lerjord med jernoxid.

RÖDKRITPENNA, f. 1. Stift af fin rödkrita, som användes till ritning.

RÖDKULLA, f. 1. 1) Örten *Bartsia Odonites*, med rödbruna blommor. — 2) Se *Rödklöfver*.

RÖDKÅL, m. sing. En sort Kål med mörkröda, ljusröda eller violetta hufvuden.

RÖDLETT, a. 1. (af gamla ordet *Let*, färg) Som har röd färg. Säges mest i fråga om ansigtshyn. *Ell r. ansigte*. *En r. flicka*. [Rödlätt.]

RÖDLING, m. 2. Se *Flamingo*.

RÖDLÖK, m. 2. Allmänt odlad Lökart, med rödaktig blomflock och röd lök. *Allium Cepa*.

RÖDMADRA, f. 1. Se *Färgmadra*.

RÖDMO, f. sing. Rödaktig mejord.

RÖDMOSSA, f. 1. En rödaktig bladmossa, som bildar hela lager i en del kärr och slutligen bidrager till deras igenväxande. *Sphagnum*.

RÖDOCKRA, f. 1. Röd jernockra.

RÖDPIL, f. 2. Buske af Pilslaget med röda qvistar, som brukas till korgflätning, och inre barken svafvelgul. *Salix purpurea*.

RÖDROCK, m. 2. (fam.) 1) Person med röd